

І. П. П. Сироїд, канд. фіз.-мат. наук

(Ин-т прикл. пробл. механіки і математики АН України, Львів)

Матричні розв'язки**рівняння $\mathfrak{B} U_t = -U_{xx} + 2U^3 + \mathfrak{B} [U_x, U] + 4cU$:****розвиток методу оберненої задачі розсіяння**

Знайдені комплексні матричні розв'язки нелінійного рівняння Шредінгера $\mathfrak{B} U_t = -U_{xx} + 2U^3 + \mathfrak{B} [U_x, U] + 4cU$. При цьому метод оберненої задачі розсіяння одержує природний розвиток. А саме, для несамоспряженої $\tilde{L} - A$ пари Лакса, що виникає для цього рівняння, враховано наявність ланцюжків приєднаних векторів у оператора \tilde{L} за допомогою відповідних нормувальних ланцюжків. Одержана теорема єдиності для задачі Коші для досліджуваного рівняння. Тут $\mathfrak{B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$, $[M, N] = MN - NM$, c — параметр.

Найдены комплексные матричные решения нелинейного уравнения Шредингера $\mathfrak{B} U_t' = -U_{xx} + 2U^3 + \mathfrak{B} [U_x, U] + 4cU$. При этом метод обратной задачи рассеяния получает естественное развитие. Именно, для несамоспряженной $\tilde{L} - A$ пары Лакса, возникающей для этого уравнения, учтено наличие цепочек присоединенных векторов у оператора \tilde{L} с помощью соответствующих нормировочных цепочек. Получена теорема единственности для задачи Коши для исследуемого уравнения. Тут $\mathfrak{B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$, $[M, N] = MN - NM$, c — параметр.

Метод оберненої задачі розсіяння, наведений Гарднером, Грінном, Крускалом, М'юрою в статті [1], набув широкого розвитку (див., наприклад, [2—8]).

Дана стаття присвячена розвитку методу оберненої задачі розсіяння для комплексного матричного нелінійного рівняння Шредінгера $\mathfrak{B} U_t = -U_{xx} + 2U^3 + \mathfrak{B} [U_x, U] + 4cU$ з несамоспряженою $\tilde{L} - A$ парою Лакса, де $\tilde{L}(t) = \mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, t)$ — оператор Дірака з комплексною мат-

рицею-функцією $U(x, t)$, $\mathfrak{B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$, c — комплексний параметр, $[\cdot, \cdot]$ — комутатор. В порівнянні з статтею В. Е. Захарова і А. Б. Шабата [6], а також іншими роботами (наприклад, [7]) для скалярного рівняння $iU_t = -U_{xx} + 2x|U|^2 U$, $x < 0$, в даній статті враховано наявність у операторі $\tilde{L}(t)$ комплексних власних значень з приєднаними векторами. Власному і приєднаному векторам відповідають нормувальні ланцюжки, що вносять вагомий вклад в формули методу оберненої задачі на кожному етапі.

При формулюванні результатів оберненої задачі (п. 3) використані роботи [9—16].

Крім того, доведена теорема єдиності для задачі Коші для досліджуваного нелінійного рівняння Шредінгера, при формулюванні якої є істотним значення параметра c і характер (компактність або необмеженість) множин, що пробігає змінна t .

При використанні методу оберненої задачі розсіяння слід вміти обчислювати власні значення оператора $\tilde{L}(0) = \mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, 0)$. Цьому присвячена стаття [17] і частина статті [18]. Достатні умови на потенціал оператора Дірака $\tilde{L}(0)$, при яких у оператора $\tilde{L}(0)$ відсутні спектральні особливості, сформульовано в статтях [18, 19].

У випадку комплексних розв'язків рівняння Кортевега — де Фріза аналогічна ідея проведена автором в статті [20].

1. Відомості з прямої задачі розсіяння для несамоспряженого оператора Дірака на всій осі. Нехай $\mathfrak{H} = L_2(\mathbb{R}) \times L_2(\mathbb{R})$, а комплексозначні функції $v_i(x)$ задовольняють умови

$$|v_1(x)| \leq \frac{d}{1 + |x|^{2+2\varepsilon}}, \quad |v_2(x)| \leq \frac{d}{1 + |x|^{1+\varepsilon}}, \quad (1)$$

$$|v_1'(x)| + |v_2'(x)| \leq \frac{d}{1 + |x|^{1+\varepsilon}}, \quad d > 0, \varepsilon > 0.$$

Несамоспряжений оператор Дірака L породжується в \mathfrak{H} диференціальним виразом

$$l = \mathfrak{B} \frac{d}{dx} + \begin{pmatrix} v_1 & v_2 \\ v_2 & -v_1 \end{pmatrix}, \quad \mathfrak{B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$$

і областю означення $D(L) = \left\{ f = \begin{pmatrix} f_1 \\ f_2 \end{pmatrix} \in \mathfrak{H} \mid f_i \text{ — абсолютно неперервні на кожному скінченному замкненому проміжку дійсної осі і } l(f) \in \mathfrak{H} \right\}$.

Розглянемо рівняння Дірака на всій осі:

$$\mathfrak{B}y'(x) + Vy(x) = \lambda y(x). \quad (2)$$

Тут $y(x) = \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix}(x)$, $Vy(x) = \begin{pmatrix} v_1 & v_2 \\ v_2 & -v_1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \end{pmatrix}(x)$. Матрицю-функцію V назвемо потенціалом оператора L .

Через $f_{j+}(x, \lambda)$, $f_{j-}(x, \lambda)$, $j = 1, 2$, позначимо розв'язки диференціального рівняння (2), що мають асимптотику на нескінченності:

$$f_{1+}(x, \lambda) \sim e_1(x, \lambda), \quad f_{2+}(x, \lambda) \sim e_2(x, \lambda) \quad \text{при } x \rightarrow +\infty,$$

$$f_{1-}(x, \lambda) \sim e_1(x, \lambda), \quad f_{2-}(x, \lambda) \sim e_2(x, \lambda) \quad \text{при } x \rightarrow -\infty,$$

де

$$e_1(x, \lambda) = \begin{pmatrix} -1 \\ i \end{pmatrix} e^{i\lambda x}, \quad e_2(x, \lambda) = \begin{pmatrix} 1 \\ i \end{pmatrix} e^{-i\lambda x}.$$

Ці розв'язки існують, єдині і зображаються через оператори перетворення:

$$\left. \begin{aligned} f_{1+}(x, \lambda) &= e_1(x, \lambda) + \int_x^{\infty} K_+(x, t) e_1(t, \lambda) dt \\ f_{2-}(x, \lambda) &= e_2(x, \lambda) + \int_{-\infty}^x K_-(x, t) e_2(t, \lambda) dt \end{aligned} \right\} \text{при } \text{Im } \lambda \geq 0,$$

$$\left. \begin{aligned} f_{2+}(x, \lambda) &= e_2(x, \lambda) + \int_x^{\infty} K_+(x, t) e_2(t, \lambda) dt \\ f_{1-}(x, \lambda) &= e_1(x, \lambda) + \int_{-\infty}^x K_-(x, t) e_1(t, \lambda) dt \end{aligned} \right\} \text{при } \text{Im } \lambda \leq 0.$$

При цьому

$$V(x) = \mathfrak{B}K_+(x, x) - K_+(x, x)\mathfrak{B} = -(\mathfrak{B}K_-(x, x) - K_-(x, x)\mathfrak{B}). \quad (4)$$

При дійсних λ пари вектор-функцій $f_{1+}(x, \lambda)$, $f_{2+}(x, \lambda)$ і $f_{1-}(x, \lambda)$, $f_{2-}(x, \lambda)$ утворюють фундаментальні системи розв'язків, вронскіани яких дорівнюють відповідно $\omega_+(\lambda) = -2i$, $\omega_-(\lambda) = -2i$. Перехід від однієї фундаментальної системи до другої здійснюється за формулами, з яких, зокрема, випливає

$$f_{2-}(x, \lambda) = -\frac{1}{2i} v(\lambda) f_{1+}(x, \lambda) + \frac{1}{2i} \omega(\lambda) f_{2+}(x, \lambda), \quad (5)$$

$$f_{1+}(x, \lambda) = \frac{1}{2i} \omega(\lambda) f_{1-}(x, \lambda) + \frac{1}{2i} \bar{v}(\lambda) f_{2-}(x, \lambda),$$

де

$$\omega(\lambda) = \{f_{2-}(x, \lambda); f_{1+}(x, \lambda)\}, \quad \bar{\omega}(\lambda) = \{f_{1-}(x, \lambda); f_{2+}(x, \lambda)\}, \quad (6)$$

$$v(\lambda) = \{f_{2-}(x, \lambda); f_{2+}(x, \lambda)\}, \quad \bar{v}(\lambda) = \{f_{1+}(x, \lambda); f_{1-}(x, \lambda)\} \quad (7)$$

— відповідні вронскіани. Функції $\omega(\lambda)$ і $\bar{\omega}(\lambda)$ при умові (1) є аналітичними в півплощинах $\text{Im } \lambda > 0$ і $\text{Im } \lambda < 0$ відповідно і неперервними в півплощинах $\text{Im } \lambda \geq 0$ і $\text{Im } \lambda \leq 0$. При $|\lambda| \rightarrow \infty$ справедлива симптотика $\omega(\lambda) = 1 + O\left(\frac{1}{\lambda}\right)$ ($\bar{\omega}(\lambda) = 1 + O\left(\frac{1}{\lambda}\right)$) рівномірно в півплощині $\text{Im } \lambda \geq 0$

($\text{Im } \lambda \leq 0$). Функції $v(\lambda)$ і $\bar{v}(\lambda)$ при умові (1) визначені тільки на дійсній осі і задовольняють асимптотичні рівності $v(\lambda) = o(1)$, $\bar{v}(\lambda) = o(1)$ при $\lambda \rightarrow \pm \infty$.

З а у в а ж е н н я 1. Якщо ζ — недійсний корінь рівняння $\omega(\lambda) = 0$ ($\bar{\omega}(\lambda) = 0$), то число ζ є власним значенням оператора L . Якщо ζ_0 — дійсний корінь рівняння $\omega(\lambda) \bar{\omega}(\lambda) = 0$, то число ζ_0 назовемо спектральною особливістю оператора L . Приклад оператора L з комплексним власним значенням подано в статтях [17, 18].

Припустимо, що в оператора L спектральні особливості відсутні, тобто $\omega(\lambda) \bar{\omega}(\lambda) \neq 0$ при $\text{Im } \lambda = 0$. Звідси випливає, що множина власних значень оператора L скінченна: $\{\lambda_p\}$, $p = 1, \dots, \alpha$, при $\text{Im } \lambda_p > 0$ та $\{\bar{\lambda}_i\}$, $i = 1, \dots, \bar{\alpha}$, при $\text{Im } \bar{\lambda}_i < 0$. Кратність кореня λ_p ($\bar{\lambda}_i$) позначимо через m_p (\bar{m}_i).

Функції (6), (7) при $\text{Im } \lambda = 0$ пов'язані рівністю

$$\omega(\lambda) \bar{\omega}(\lambda) + v(\lambda) \bar{v}(\lambda) = 4.$$

Будемо називати пару функцій $(s(\lambda); \bar{s}(\lambda))$:

$$s(\lambda) = \frac{v(\lambda)}{\omega(\lambda)}, \quad \bar{s}(\lambda) = \frac{\bar{v}(\lambda)}{\bar{\omega}(\lambda)}, \quad \text{Im } \lambda = 0,$$

функцією розсіяння оператора L .

Зауваження 2. Якщо позначити матрицю розсіяння оператора L через $\begin{pmatrix} s_{11}(\lambda) & s_{12}(\lambda) \\ s_{21}(\lambda) & s_{22}(\lambda) \end{pmatrix}$, то для коефіцієнта проходження зображення маємо

мо $s_{11}(\lambda) = s_{22}(\lambda) = \frac{2i}{\omega(\lambda)}$. Для коефіцієнта відбиття направо одержуємо

мо $s_{12}(\lambda) = \tilde{v}(\lambda)/\omega(\lambda)$, а для коефіцієнта відбиття наліво $s_{21}(\lambda) = -\tilde{v}(\lambda)/\omega(\lambda) = -s(\lambda)$. Через несамоспряженість оператора L матриця розсіяння не має властивості унітарності. Проте в припущенні відсутності спектральних особливостей матриця розсіяння існує і оборотна для всіх дійсних λ . Функція $\tilde{s}(\lambda)$ зі знаком мінус входить в матрицю, обернену до матриці розсіяння. Виконуються [12] асимптотичні рівності

$$s_{12}(\lambda) = o(1), \quad s_{21}(\lambda) = o(1), \quad \text{Im } \lambda = 0, \quad \lambda \rightarrow \pm \infty$$

$$s_{11}(\lambda) = s_{22}(\lambda) = 1 + o(1), \quad \text{Im } \lambda \geq 0, \quad |\lambda| \rightarrow \infty.$$

Зокрема, $s(\lambda) = O\left(\frac{1}{\lambda}\right)$, $\tilde{s}(\lambda) = O\left(\frac{1}{\lambda}\right)$, $|\lambda| \rightarrow \infty$, $\text{Im } \lambda = 0$.

Нехай λ_p — власне значення оператора L ($\omega(\lambda_p) = 0$, $\text{Im } \lambda_p > 0$). Тоді для лінійно залежних вектор-функцій $f_{2-}(x, \lambda_p)$ і $f_{1+}(x, \lambda_p)$ існують такі ланцюжки чисел $\{\chi_0^p, \dots, \chi_{m_p-1}^p\}$, $\chi_0^p \neq 0$, для яких справедливі рівності

$$\frac{1}{i} \left(\frac{d}{d\lambda} \right)^i f_{2-}(x, \lambda_p) = \sum_{\nu=0}^i \chi_{i-\nu}^p \frac{1}{\nu!} \left(\frac{d}{d\lambda} \right)^\nu f_{1+}(x, \lambda)|_{\lambda=\lambda_p}, \quad (8)$$

де $i = 0, \dots, m_p - 1$; $p = 1, \dots, \alpha$; $\left(\frac{d}{d\lambda} \right)^\nu f_{1+}(x, \lambda)|_{\lambda=\lambda_p}$ — ланцюжок головних функцій, що відповідають власному значенню λ_p . Аналогічно для власного значення $\tilde{\lambda}_i$ ($\tilde{\omega}(\tilde{\lambda}_i) = 0$, $\text{Im } \tilde{\lambda}_i < 0$) існують такі ланцюжки чисел $\{\tilde{\chi}_0^i, \dots, \tilde{\chi}_{\tilde{m}_i-1}^i\}$, $\tilde{\chi}_0^i \neq 0$, для яких виконується рівність

$$\frac{1}{i} \left(\frac{d}{d\lambda} \right)^i f_{1-}(x, \tilde{\lambda}_i) = \sum_{\nu=0}^i \tilde{\chi}_{i-\nu}^i \frac{1}{\nu!} \left(\frac{d}{d\lambda} \right)^\nu f_{2+}(x, \lambda)|_{\lambda=\tilde{\lambda}_i}, \quad (\tilde{8})$$

де $i = 0, \dots, \tilde{m}_i - 1$; $i = 1, \dots, \tilde{\alpha}$; $\left(\frac{d}{d\lambda} \right)^\nu f_{2+}(x, \lambda)|_{\lambda=\tilde{\lambda}_i}$ — ланцюжок головних функцій, що відповідають власному значенню $\tilde{\lambda}_i$. Послідовність чисел $\{\chi_0^p, \dots, \chi_{m_p-1}^p\}$ ($\{\tilde{\chi}_0^i, \dots, \tilde{\chi}_{\tilde{m}_i-1}^i\}$) називається нормувальним ланцюжком, прикріпленим до власного значення λ_p ($\tilde{\lambda}_i$).

Означення 1. Функцію розсіяння $(s(\lambda), \tilde{s}(\lambda))$, власні числа $\lambda_1, \dots, \lambda_\alpha; \tilde{\lambda}_1, \dots, \tilde{\lambda}_{\tilde{\alpha}}$ а прикріплені до них нормувальні ланцюжки $\{\chi_0^p, \dots, \chi_{m_p-1}^p\}$, $\{\tilde{\chi}_0^i, \dots, \tilde{\chi}_{\tilde{m}_i-1}^i\}$ називатимемо даними розсіяння оператора L , $p = 1, \dots, \alpha$; $i = 1, \dots, \tilde{\alpha}$.

2. Еволюція даних розсіяння в силу нелінійного рівняння Шредінгера $\mathfrak{B}U_t = -U_{xx} + 2U^3 + \mathfrak{B}[U_x, U] + 4cU$. Розглянемо нелінійне матричне рівняння Шредінгера

$$\mathfrak{B}U_t = -U_{xx} + 2U^3 + \mathfrak{B}[U_x, U] + 4cU, \quad (9)$$

де c — комплексний параметр, а $\mathfrak{B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$, $[N, M] = NM - MN$.

Рівняння (9) зображається через $\tilde{L} - A$ пари Лакса, $A = A_2 + cA_0$:

$$\partial \tilde{L} / \partial t = [\tilde{L}, A_2 + cA_0], \quad (\tilde{9})$$

де $[N, M] = NM - MN$; формальний оператор Дірака $\tilde{L} = \mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, t)$, $\mathfrak{B}U + U\mathfrak{B} = 0$, утворює пари Лакса (означення пар Лакса див. у [5]) з операторами A_0, A_2 :

$$A_0 = 2\mathfrak{B}, \quad A_2 = -2\mathfrak{B} \frac{d^2}{dx^2} - 2U \frac{d}{dx} - U_x + \mathfrak{B}U^2.$$

Із зображення $(\tilde{9})$ випливає, що рівняння (9) можна розв'язати методом оберненої задачі розсіяння.

Нехай $X = \mathbb{R}$, а множина $T \subseteq \mathbb{R}$ є однією з множин $T = (-\infty, \infty)$, $T = [0, \infty)$, $T = (-\infty, 0]$ або компакт $T = [0, b]$.

Означення 2. *Означимо простір, в якому будемо розв'язувати рівняння (9). Нехай $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$ — простір комплексних (2×2) -матриць-функцій з нульовим слідом від двох незалежних змінних (x, t) і двічі диференційовних по x , один раз диференційовних по t . Через $S^{(2)}(X; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$ позначимо простір комплексних двічі диференційовних (2×2) -матриць-функцій з нульовим слідом одної незалежної змінної x .*

Позначимо через $U_0(x) = \begin{pmatrix} u_1 & u_2 \\ u_2 & -u_1 \end{pmatrix}(x)$ матрицю-функцію з $S^{(2)}(X; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$, що задовольняє умову (1). Припустимо, що оператор L з потенціалом $U_0(x)$ не має спектральних особливостей на неперервному спектрі ($\omega(\lambda) \tilde{\omega}(\lambda) \neq 0$ при $\text{Im } \lambda = 0$).

Розглянемо задачу Коші для нелінійного рівняння Шредингера (9) з початковою умовою

$$U(x, 0) = U_0(x). \quad (10)$$

Припустимо, що вона має розв'язок $U(x, t) = \begin{pmatrix} u_1 & u_2 \\ u_2 & -u_1 \end{pmatrix}(x, t)$ з $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$, що задовольняє умови

$$\max_t |u_1(x, t)| \leq \frac{d}{1 + |x|^{2+\varepsilon}}, \quad \max_t |u_2(x, t)| \leq \frac{d}{1 + |x|^{1+\varepsilon}}, \quad (11)$$

$$\max_t (|u_{1x}(x, t)| + |u_{2x}(x, t)|) \leq \frac{d}{1 + |x|^{1+\varepsilon}}, \quad d > 0, \varepsilon > 0.$$

Тут і надалі \max_t означає $\max_{t \in T}$, якщо $T = [0, b]$ — компакт, і \max_t означає \max для будь-якого компакта $\tau \in T$, якщо T — необмежена множина.

Зауваження 3. Обмеження задачі Коші (9), (10) тільки потенціалами $U_0(x)$, для яких оператор L не має спектральних особливостей, пов'язане з наступними обставинами. Обернена задача для оператора $\mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, t)$ з спектральними особливостями може не мати розв'язку при умовах (11) в $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$. Якщо замість (11) припускати експоненціальне спадання по x , обернена задача для оператора $\mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, t)$ з спектральними особливостями стає розв'язуваною [14], проте втрачаються безвідбивні і, зокрема, N -солітонні розв'язки, що впливає з статті [18]. Достатні умови на потенціал оператора L , при яких у оператора L відсутні спектральні особливості, наведено в статтях [18, 19].

Розглянемо в просторі $\mathfrak{H} = L_2(\mathbb{R}) \times L_2(\mathbb{R})$ однопараметричну сім'ю операторів Дірака

$$L(t) = \mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, t), \quad \mathfrak{B} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \quad (12)$$

де $U(x, t) = \begin{pmatrix} u_1 & u_2 \\ u_2 & -u_1 \end{pmatrix}(x, t)$ — матриця-функція з $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$.

При цьому покладемо $L(0) = L$. Знайдемо еволюцію по t (в силу нелінійного рівняння Шредінгера (9)) даних розсіяння для оператора (12). Нехай

$$\{s(\lambda); \tilde{s}(\lambda); \lambda_1, \dots, \lambda_\alpha; \tilde{\lambda}_1, \dots, \tilde{\lambda}_{\tilde{\alpha}}; \chi_0^p, \dots, \chi_{m_p-1}^p; \tilde{\chi}_0^i, \dots, \tilde{\chi}_{\tilde{m}_i-1}^i\} \quad (13)$$

— дані розсіяння оператора $L(0)$ (означення 1); $p = 1, \dots, \alpha; i = 1, \dots, \tilde{\alpha}$.

У випадку комплексних матриць-функцій $U(x, t)$ і $U(x, 0)$ оператори $L(t)$ і $L(0)$ несамоспряжені і не є унітарно еквівалентними. Проте ізоспектральність операторів $L(t)$ зберігається в комплексному випадку і вимагає особливого доведення. Справедлива теорема.

Теорема 1. 1). *Всі власні значення оператора $L(t)$ від t не залежать і належать до множини інтегралів рівняння (9).*

2). *Дані розсіяння оператора $L(t)$ (12) мають вигляд*

$$\{s(\lambda, t) = s(\lambda) \exp[4i(\lambda^2 + c)t], \quad \tilde{s}(\lambda, t) = \tilde{s}(\lambda) \exp[-4i(\lambda^2 + c)t], \quad (14)$$

$$\lambda_1, \dots, \lambda_\alpha; \tilde{\lambda}_1, \dots, \tilde{\lambda}_{\tilde{\alpha}}; \chi_0^p(t), \dots, \chi_{m_p-1}^p(t); \tilde{\chi}_0^i(t), \dots, \tilde{\chi}_{\tilde{m}_i-1}^i(t)\},$$

$p = 1, \dots, \alpha; i = 1, \dots, \tilde{\alpha}$, де при додаткових до (11) умовах

$$\max_t \lim_{|x| \rightarrow \infty} x^j \|U(x, t)\| = 0, \quad \max_t \lim_{|x| \rightarrow \infty} x^j \|U_x(x, t)\| = 0, \quad j = 2, \dots, m_p - 1$$

функції $\chi_j^p(t)$ є розв'язками системи рівнянь

$$\frac{d}{dt} \chi_j^p(t) = 4i(\lambda_p^2 + c) \chi_j^p(t) + 2i \sum_{q=0}^{j-1} \binom{q}{j} (\lambda^2 + c)_{\lambda=\lambda_p}^{(j-q)} \frac{q!}{j!} \chi_q^p(t), \quad (15)$$

$p = 1, \dots, \alpha; j = 0, \dots, m_p - 1$ з початковими умовами $\chi_j^p(0) = \chi_j^p$. Аналогічно при додаткових умовах до (11):

$$\max_t \lim_{|x| \rightarrow \infty} x^j \|U(x, t)\| = 0, \quad \max_t \lim_{|x| \rightarrow \infty} x^j \|U_x(x, t)\| = 0, \quad j = 2, \dots, \tilde{m}_i - 1$$

функції $\tilde{\chi}_j^i(t)$ є розв'язками системи рівнянь

$$\frac{d}{dt} \tilde{\chi}_j^i(t) = -4i(\tilde{\lambda}_i^2 + c) \tilde{\chi}_j^i(t) - 2i \sum_{q=0}^{j-1} \binom{q}{j} (\lambda^2 + c)_{\lambda=\tilde{\lambda}_i}^{(j-q)} \frac{q!}{j!} \tilde{\chi}_q^i(t), \quad (16)$$

$i = 1, \dots, \tilde{\alpha}; j = 0, \dots, \tilde{m}_i - 1$ з початковими умовами $\tilde{\chi}_j^i(0) = \tilde{\chi}_j^i$.

Доведення. Зафіксуємо в рівнянні (9) ((9)) певне значення параметра c . Підставимо в рівняння Дірака

$$L(t)y = \lambda y \quad (17)$$

власну функцію $f_{1\pm}(x, \lambda_p, t)$, що відповідає власному значенню λ_p , і продиференціюємо по t . Будемо використовувати позначення $\partial v / \partial t = \dot{v}$; $\partial v / \partial \lambda = v'$. Одержимо

$$\dot{L}(t) f_{1\pm}(x, \lambda_p, t) + L(t) \dot{f}_{1\pm}(x, \lambda_p, t) = \dot{\lambda}_p f_{1\pm}(x, \lambda_p, t) + \lambda_p \dot{f}_{1\pm}(x, \lambda_p, t).$$

Тому що $\dot{L}(t) = \dot{U}(x, t)$, то, використовуючи рівняння (9) і нагадуючи,

що $A = A_2 + cA_0$, будемо мати

$$(L(t)A - AL(t))\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) + (L(t) - \lambda_p)\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) = \dot{\lambda}_p f_{1+}(x, \lambda_p, t) \\ i \\ (L(t) - \lambda_p)(A\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t)) = \dot{\lambda}_p f_{1+}(x, \lambda_p, t). \quad (18)$$

Припустимо, що $\frac{\partial}{\partial t} \lambda_p \neq 0$. Тоді з (18) випливає, що $A\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t)$ — приєднаний вектор, що відповідає власному вектору $\dot{\lambda}_p f_{1+}(x, \lambda_p, t)$. Отже, $(\dot{\lambda}_p f_{1+}(x, \lambda_p, t))'_{\lambda=\lambda_p} = A\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t)$, тобто

$$(\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} f_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{\lambda}_p f'_{1+}(x, \lambda_p, t) + \gamma(t) \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) = \\ = A\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t), \quad (19)$$

де $\gamma(t)$ — довільна функція змінної t .

Використовуючи умову (11) і означення операторів A_2, A_0 , одержуємо

$$A\dot{f}_{1+}(x, \lambda, t) = 2(\lambda^2 + c) \begin{pmatrix} i \\ 1 \end{pmatrix} e^{i\lambda x} + o(1) \text{ при } x \rightarrow +\infty, \quad (20)$$

$$A\dot{f}_{2-}(x, \lambda, t) = 2(\lambda^2 + c) \begin{pmatrix} i \\ -1 \end{pmatrix} e^{-i\lambda x} + o(1) \text{ при } x \rightarrow -\infty. \quad (21)$$

Тому що $\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) = \dot{\lambda}_p f'_{1+}(x, \lambda_p, t) + o(1)$ при $x \rightarrow +\infty$, то, використовуючи (20), знаходимо

$$A\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) = -2i(\lambda_p^2 + c) \begin{pmatrix} -1 \\ i \end{pmatrix} e^{i\lambda_p x} + \\ + \dot{\lambda}_p i x \begin{pmatrix} -1 \\ i \end{pmatrix} e^{i\lambda_p x} + o(1), \quad x \rightarrow +\infty. \quad (22)$$

Для лівої частини (19) маємо асимптотику:

$$(\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} f_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{\lambda}_p f'_{1+}(x, \lambda_p, t) + \gamma(t) \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) = \\ = (\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} \begin{pmatrix} -1 \\ i \end{pmatrix} e^{i\lambda_p x} + \dot{\lambda}_p i x \begin{pmatrix} -1 \\ i \end{pmatrix} e^{i\lambda_p x} + \gamma(t) \begin{pmatrix} -1 \\ i \end{pmatrix} e^{i\lambda_p x}, \quad x \rightarrow +\infty.$$

Порівнюючи цю асимптотику з асимптотикою (22), з (19) одержуємо

$$-2i(\lambda_p^2 + c) = (\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} + \gamma(t). \quad (23)$$

Тепер порівнюємо асимптотики в рівності (19) при $x \rightarrow -\infty$. Тому що $\omega(\lambda_p) = 0$, то при $x \rightarrow -\infty$ розв'язок $\dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t)$ має асимптотику розв'язку $\dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t)$, тобто (19) можна переписати так:

$$((\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} + \gamma(t)) \dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t) + \dot{\lambda}_p f'_{2-}(x, \lambda_p, t) = \\ = A\dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t). \quad (19')$$

Для правої частини (19') маємо асимптотику

$$A\dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t) = 2i(\lambda_p^2 + c) \begin{pmatrix} 1 \\ i \end{pmatrix} e^{-i\lambda_p x} - \\ - \dot{\lambda}_p i x \begin{pmatrix} 1 \\ i \end{pmatrix} e^{-i\lambda_p x} + o(1) \text{ при } x \rightarrow -\infty, \quad (22')$$

для лівої частини (19') —

$$((\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} + \gamma(t)) f_{2-}(x, \lambda_p, t) + \dot{\lambda}_p f'_{2-}(x, \lambda_p, t) = ((\lambda)'_{\lambda=\lambda_p} + \gamma(t)) \binom{1}{i} e^{-t\lambda_p x} + \dot{\lambda}_p (-ix) \binom{1}{i} e^{-t\lambda_p x} + o(1), \quad x \rightarrow -\infty.$$

Порівнюючи що асимптотику з асимптотикою (22'), на основі (19') одержуємо

$$2i(\lambda_p^2 + c) = (\dot{\lambda})'_{\lambda=\lambda_p} + \gamma(t). \quad (23')$$

З (23) і (23') випливає

$$\lambda_p^2 + c = 0. \quad (24)$$

Рівність (24) означає, що довільне власне значення λ_p з півплощини $\text{Im } \lambda > 0$ є коренем рівняння $\lambda^2 + c = 0$, не залежного від t . Значить, $\frac{\partial}{\partial t} \lambda_p = 0$ і ми одержали суперечність з припущенням $\frac{\partial}{\partial t} \lambda_p \neq 0$. Ця суперечність доводить твердження 1 теореми 1, якщо врахувати, що випадок власного значення $\tilde{\lambda}_j$ з нижньої півплощини розглядається аналогічно.

Тепер з (18) маємо

$$(L(t) - \lambda_p)(Af_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t)) = 0, \quad (25)$$

тобто $Af_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t)$ є не придатним, а власним вектором оператора $L(t)$, що відповідає власному значенню λ_p . Розглянемо асимптотичну рівність (22). Оскільки $\frac{\partial \lambda_p}{\partial t} = 0$ і розв'язок рівняння (17) асимптотичною поведінкою на $\pm\infty$ визначається однозначно, то з (25) і (22) маємо

$$Af_{1+}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda_p, t) = -2i(\lambda_p^2 + c)f_{1+}(x, \lambda_p, t). \quad (26)$$

Аналогічно, використовуючи (21), одержуємо формулу

$$Af_{2-}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{2-}(x, \lambda_p, t) = 2i(\lambda_p^2 + c)f_{2-}(x, \lambda_p, t). \quad (27)$$

Формулу (27) використаєм для обчислення еволюції нормувального ланцюжка $\{\chi_0^n(t), \dots, \chi_{n-p-1}^n(t)\}$ (27) знаходимо (позначаючи через $f_{2-}^{(j)}(x, \lambda_p, t)$ значення j -ї похідної по x при $\lambda = \lambda_p$):

$$Af_{2-}^{(j)}(x, \lambda_p, t) + \dot{f}_{2-}^{(j)}(x, \lambda_p, t) = 2i \sum_{q=0}^j \binom{q}{j} (\lambda_p^2 + c)_{\lambda=\lambda_p}^{(j-q)} f_{2-}^{(q)}(x, \lambda_p, t). \quad (28)$$

Підставимо в (28) вираз (8) для $f_{2-}^{(j)}(x, \lambda_p, t)$:

$$\begin{aligned} & A \sum_{\nu=0}^j \chi_{j-\nu}^p(t) \frac{j!}{\nu!} f_{1+}^{(\nu)}(x, \lambda_p, t) + \\ & + \sum_{\nu=0}^j \left(\chi_{j-\nu}^p(t) \frac{j!}{\nu!} f_{1+}^{(\nu)}(x, \lambda_p, t) + \chi_{j-\nu}^p(t) \frac{j!}{\nu!} \dot{f}_{1+}^{(\nu)}(x, \lambda_p, t) \right) = \\ & = 2i \sum_{q=0}^j \binom{q}{j} (\lambda_p^2 + c)_{\lambda=\lambda_p}^{(j-q)} \sum_{\mu=0}^q \chi_{q-\mu}^p(t) \frac{q!}{\mu!} f_{1+}^{(\mu)}(x, \lambda_p, t). \end{aligned}$$

Прирівнюючи зліва і справа коефіцієнти при головних членах асимптотики при $x \rightarrow +\infty$, одержуємо

$$\frac{j!}{\nu!} \chi_{j-\nu}^p(t) - 2i(\lambda_p^2 + c) \frac{j!}{\nu!} \chi_{j-\nu}^p(t) =$$

$$= 2i \sum_{q \geq v} \binom{q}{j} (\lambda^2 + c)^{(j-q)} \frac{q!}{v!} \chi_{q-v}^p(t), \quad (29)$$

де $v = 0, 1, \dots, j$; $j = 0, \dots, m_p - 1$. При цьому ми використали умови $\max_t \lim_{|x| \rightarrow \infty} x^j \|U(x, t)\| = 0$, $\max_t \lim_{|x| \rightarrow \infty} x^j \|U_x(x, t)\| = 0$, $j = 2, \dots, m_p - 1$.

З (29) при $v = 0$, $0! = 1$ одержуємо (15). Зокрема, для $\chi_0^p(t)$ маємо еволюцію $\chi_0^p(t) = \chi_0^p \exp[4i(\lambda^2 + c)t]$. Рівняння (16) одержуємо аналогічно.

Знайдемо еволюцію функцій $v(\lambda, t)$, $\tilde{v}(\lambda, t)$, а також покажемо, що $\frac{\partial}{\partial t} \omega(\lambda, t) = 0$ і $\frac{\partial}{\partial t} \tilde{\omega}(\lambda, t) = 0$. Аналогічно формулі (26) знаходимо

$$Af_{1+}(x, \lambda, t) + \dot{f}_{1+}(x, \lambda, t) = -2i(\lambda^2 + c)f_{1+}(x, \lambda, t). \quad (30)$$

Нехай тепер $x \rightarrow -\infty$. Оскільки з (5) випливає

$$\dot{f}_{1-}(x, \lambda, t) = \frac{1}{2i} \omega(\lambda, t) f_{1-}(x, \lambda, t) + \frac{1}{2i} \tilde{v}(\lambda, t) \tilde{f}_{2-}(x, \lambda, t),$$

то, використовуючи (30), одержуємо

$$\begin{aligned} \omega(\lambda, t) Af_{1-}(x, \lambda, t) + \dot{\tilde{v}}(\lambda, t) Af_{2-}(x, \lambda, t) + \dot{\omega}(\lambda, t) f_{1-}(x, \lambda, t) + \\ + \omega(\lambda, t) \dot{f}_{1-}(x, \lambda, t) + \dot{\tilde{v}}(\lambda, t) \tilde{f}_{2-}(x, \lambda, t) + \tilde{v}(\lambda, t) \dot{\tilde{f}}_{2-}(x, \lambda, t) = \\ = -2i(\lambda^2 + c) [\omega(\lambda, t) f_{1-}(x, \lambda, t) + \tilde{v}(\lambda, t) \tilde{f}_{2-}(x, \lambda, t)]. \end{aligned}$$

Прирівнюючи коефіцієнти при однакових асимптотиках зліва і справа, маємо $\frac{\partial}{\partial t} \omega(\lambda, t) = 0$, $\frac{\partial}{\partial t} \tilde{v}(\lambda, t) = -4i(\lambda^2 + c)\tilde{v}(\lambda, t)$. Тому

$$\omega(\lambda, t) = \omega(\lambda, 0) = \omega(\lambda), \quad \tilde{v}(\lambda, t) = \tilde{v}(\lambda) \exp[-4i(\lambda^2 + c)t], \quad (31)$$

де $\tilde{v}(\lambda) = \tilde{v}(\lambda, 0)$. Виходячи з формули

$$Af_{2-}(x, \lambda, t) + \dot{f}_{2-}(x, \lambda, t) = 2i(\lambda^2 + c)f_{2-}(x, \lambda, t)$$

і міркуючи аналогічно, знаходимо

$$v(\lambda, t) = v(\lambda) \exp[4i(\lambda^2 + c)t]. \quad (32)$$

Аналогічно одержуємо $\frac{\partial}{\partial t} \tilde{\omega}(\lambda, t) = 0$.

Використовуючи (31) і (32) і означення функції розсіяння, одержуємо формули (14) для $s(\lambda, t)$ і $\tilde{s}(\lambda, t)$. Теорема 1 доведена.

Тепер, щоб знайти розв'язки нелінійного рівняння Шредингера (9) з $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$, потрібно розв'язати обернену задачу: за даними розсіяння (14) відновити потенціал $U(x, t)$. При цьому дані розсіяння (14) мають задовольняти умови, що є необхідними і достатніми і сформульовані в п. 3.

3. Умови єдиної розв'язності і алгоритм оберненої задачі. Спочатку випишемо умови, необхідні і достатні для єдиної симетричної факторизації функції розсіяння $(s(\lambda, t), \tilde{s}(\lambda, t))$.

Нехай $(s(\lambda, t); \tilde{s}(\lambda, t))$ задовольняє умови:

1) $s(\lambda, t) = O\left(\frac{1}{\lambda}\right)$, $|\lambda| \rightarrow \infty$; $\tilde{s}(\lambda, t) = O\left(\frac{1}{\lambda}\right)$, $|\lambda| \rightarrow \infty$ рівномірно по $t \in T$;

2) $s(\lambda, t) \tilde{s}(\lambda, t)$ не обертається в нескінченність (при дійсних λ);

3) $1 + s(\lambda, t) \tilde{s}(\lambda, t) \neq 0$.

Тоді існує єдина пара функцій $w(\lambda, t)$ і $\tilde{w}(\lambda, t)$, аналітичних в півплощинах $\text{Im } \lambda > 0$ і $\text{Im } \lambda < 0$ при фіксованому t з асимптотикою $2i \left[1 + O\left(\frac{1}{\lambda}\right) \right]$ при $|\lambda| \rightarrow \infty$ рівномірно в кожній з півплощин $\text{Im } \lambda \geq \tau > 0$ і $\text{Im } \lambda \leq \tilde{\tau} < 0$ відповідно. При цьому на дійсній осі виконується співвідношення симетричної факторизації

$$w(\lambda, t) \tilde{w}(\lambda, t) = \frac{4}{1 + s(\lambda, t) \tilde{s}(\lambda, t)}$$

Функції $w(\lambda, t)$ і $\tilde{w}(\lambda, t)$ мають задані числа $\lambda_1, \dots, \lambda_\alpha$ і $\tilde{\lambda}_1, \dots, \tilde{\lambda}_\alpha$ коренями кратності m_1, \dots, m_α і $\tilde{m}_1, \dots, \tilde{m}_\alpha$ відповідно в півплощинах $\text{Im } \lambda > 0$ і $\text{Im } \lambda < 0$. Крім того, виконується співвідношення погодження [15]

$$m_1 + m_2 + \dots + m_\alpha + \tilde{m}_1 + \tilde{m}_2 + \dots + \tilde{m}_\alpha = \text{ind} \frac{1}{1 + s(\lambda, t) \tilde{s}(\lambda, t)}. \quad (33)$$

Умова (33) виникає при зведенні задачі симетричної факторизації функції розсіяння до задачі Рімана.

Умови 2 і 3 виконуються, причому в силу (14) $s(\lambda, t) \tilde{s}(\lambda, t) = s(\lambda) \tilde{s}(\lambda)$ і, значить, $w(\lambda) \tilde{w}(\lambda) = \frac{4}{1 + s(\lambda) \tilde{s}(\lambda)}$, де $w(\lambda) = w(\lambda, 0)$,

$\tilde{w}(\lambda) = \tilde{w}(\lambda, 0)$. Якщо $s(\lambda) \neq 0$, $\tilde{s}(\lambda) \neq 0$ і t приймає значення на необмеженій множині дійсної осі (наприклад, $t \in T = [0, \infty)$, $t \in T = (-\infty, \infty)$, $t \in T = (-\infty, 0]$), то умова 1 виконується тільки при дійсному значенні параметра c . Якщо t приймає значення з компакту $T = [0, b]$, то умова 1 виконується при дійсних і комплексних значеннях параметра c .

Введемо функції, аналогічні функціям, впровадженням в статті [14] (у даній статті ситуація простіша в зв'язку з відсутністю спектральних особливостей):

$$F_{\pm}(x, t) = \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ i & i \end{pmatrix} \times$$

$$\times \left\{ \begin{pmatrix} f_s^+(x, t) & 0 \\ 0 & f_s^-(x, t) \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \sum_{p=1}^{\alpha} f_p^+(x, t) & 0 \\ 0 & \sum_{i=1}^{\tilde{\alpha}} f_i^-(x, t) \end{pmatrix} \right\} \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ i & i \end{pmatrix}^{-1}, \quad (34)$$

$$f_s^+(x, t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} s(\lambda, t) e^{ix\lambda} d\lambda, \quad f_s^-(x, t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \tilde{s}(\lambda, t) e^{-ix\lambda} d\lambda, \quad (35)$$

$$f_p^+(x, t) = i \sum_{\nu=0}^{m_p-1} \chi_{m_p-1-\nu}^p(t) \frac{1}{\nu!} \left(\frac{d}{d\nu} \right)^{\nu} e^{ix\lambda} \frac{(\lambda - \lambda_p)^{m_p}}{\omega(\lambda)} \Big|_{\lambda=\lambda_p}, \quad \text{Im } \lambda_p > 0,$$

$$f_i^-(x, t) = i \sum_{\nu=0}^{\tilde{m}_i-1} \tilde{\chi}_{\tilde{m}_i-1-\nu}^i(t) \frac{1}{\nu!} \left(\frac{d}{d\lambda} \right)^{\nu} e^{-ix\lambda} \frac{(\lambda - \tilde{\lambda}_i)^{\tilde{m}_i}}{\tilde{\omega}(\lambda)} \Big|_{\lambda=\tilde{\lambda}_i}, \quad \text{Im } \tilde{\lambda}_i < 0.$$

Складемо основне рівняння, яке задовольняє ядро $K_+(x, \xi, t)$ ($K_+(x, \xi, 0)$ означено в (3)):

$$K_+(x, \xi, t) + \int_x^{\infty} K_+(x, \gamma, t) F_+(\gamma + \xi, t) d\gamma + F_+(x + \xi, t) = 0, \quad (36)$$

де $-\infty < x \leq \xi < \infty$.

Рівняння, аналогічне (36), справедливе і для $K_-(x, \xi, t)$:

$$K_-(x, \xi, t) + \int_{-\infty}^x K_-(x, \gamma, t) F_-(\gamma + \xi, t) d\gamma + F_-(x + \xi, t) = 0,$$

де $-\infty < \xi \leq x < \infty$, а ядро $F_-(x, t)$ будується по $s_1(\lambda, t) = \frac{\tilde{s}(\lambda, t) \tilde{\omega}(\lambda)}{\tilde{\omega}(\lambda)}$ і $\tilde{s}_1(\lambda, t) = \frac{s(\lambda, t) \omega(\lambda)}{\tilde{\omega}(\lambda)}$ аналогічно $F_+(x, t)$.

Функції $f_s^+(x, t)$ і $f_s^-(x, t)$ (35) належать до $L_2(\mathbb{R})$ при кожному фіксованому t .

Теорема 2. При довільному $\delta > -\infty$ рівняння

$$\varphi(\xi, t) + \int_{\delta}^{\infty} \varphi(\xi, t) F_+(\xi + \xi, t) d\xi = 0$$

має лише нульовий розв'язок з $L_2(\delta, \infty)$ при кожному фіксованому $t \in T$.

Теорема 2 доводиться аналогічно [9]. З теореми 2 випливає, що основне рівняння (36) має єдиний розв'язок.

Подемо алгоритм розв'язку оберненої задачі. За даними розсіяння (14) одержуємо єдину пару функцій $\omega(\lambda, t) = \omega(\lambda, 0) = \omega(\lambda)$ і $\tilde{\omega}(\lambda, t) = \tilde{\omega}(\lambda, 0) = \tilde{\omega}(\lambda)$ в результаті симетричної факторизації функції розсіяння $(s(\lambda, t), \tilde{s}(\lambda, t))$. Маючи функції $\omega(\lambda)$, $\tilde{\omega}(\lambda)$, будуємо ядро $F_+(x, t)$ (34). Рівняння (36) в силу теореми 2 має єдиний розв'язок $K_+(x, \xi, t)$, для якого при $-\infty < \gamma \leq x < \infty$ справедливі оцінки [11]

$$\max_t |K_{11,22}(x, x, t)| \leq \frac{d(\gamma)}{1 + |x|^{1+\varepsilon}}, \quad \max_t |K_{12,21}(x, x, t)| \leq \frac{d(\gamma)}{1 + |x|^{2+2\varepsilon}}, \quad (37)$$

$$\max_t (|K_{ijx}(x, y, t)| + |K_{ijy}(x, y, t)|)_{x=y} \leq \frac{d(\gamma)}{1 + |x|^{1+\varepsilon}}. \quad (38)$$

Маючи $K_+(x, \xi, t)$, одержуємо потенціал $U(x, t)$ оператора Дірака $L(t) = \mathfrak{B} \frac{d}{dx} + U(x, t)$ за формулою

$$U(x, t) = \mathfrak{B} K_+(x, x, t) - K_+(x, x, t) \mathfrak{B}. \quad (39)$$

При цьому, слідуючи статті [11], за допомогою оцінок (37), (38) доводяться твердження коректності. А саме, показується, що матриця-функція $K_+(x, \xi, t)$ задовольняє рівняння

$$\mathfrak{B} K_{+x}(x, \xi, t) + K_{+x}(x, \xi, t) \mathfrak{B} + U(x, t) K_+(x, \xi, t) = 0$$

з початковою умовою $\lim_{\xi \rightarrow \infty} K_{ij}(x, \xi, t) = 0$, де $U(x, t) = \mathfrak{B} K_+(x, x, t) - K_+(x, x, t) \mathfrak{B}$. Звідси випливає, що вектор-функція $f_{1+}(x, \lambda, t)$, визначена за формулою (3), задовольняє рівняння Дірака (17) з потенціалом $U(x, t)$, визначеним за формулою (39). За допомогою оцінок (37), (38) знаходяться оцінки (11) для функції $U(x, t)$.

З викладеного вище випливає наступна теорема єдиності для задачі Коші (9), (10).

Теорема 3. І. Нехай задано початкову функцію $U_0(x)$ (10) так, що $(s(\lambda) \neq 0, \tilde{s}(\lambda) \neq 0)$ і виконуються умови теореми 1. Тоді:

1) якщо t приймає значення на необмеженій множині $T \subseteq \mathbb{R}$ (наприклад, $T = (-\infty, \infty)$, $T = [0, \infty)$, $T = (-\infty, 0]$), параметр s в рівнянні (9) дійсний, то задача Коші (9), (10) має єдиний розв'язок $U(x, t) = \begin{pmatrix} u_1 & u_2 \\ \dots & \dots \\ \dots & -u_1 \end{pmatrix} (x, t)$ в просторі $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$ з умовами (11);

2) якщо t приймає значення з компакту $T = [0, b]$, то задача Коші (9), (10) має єдиний розв'язок в $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$ з умовами (11) при дійсних і комплексних значеннях параметра s .

11. Нехай початкова функція $U_0(x)$ (10) така, що $s(\lambda) \equiv 0$, $\bar{s}(\lambda) \equiv 0$. Тоді задача Коші (9), (10) має єдиний розв'язок для дійсних і комплексних значень параметра s в $S^{(2,1)}(X \times T; \text{sl}(2, \mathbb{C}))$ з умовами (11) для всіх перелічених вище множин $T \subseteq \mathbb{R}$ ($T = [0, b]$, $T = [0, \infty)$, $T = (-\infty, \infty)$, $T = (-\infty, 0]$). В цьому випадку одержуємо матричний безвідбивний розв'язок рівняння (9).

З а у в а ж е н н я 4. З статті [18] випливає, що $s(\lambda) \equiv 0$ тоді і тільки тоді, коли $\bar{s}(\lambda) \equiv 0$.

З а у в а ж е н н я 5. Опис картини зіткнень безвідбивних розв'язків рівняння (9) може бути предметом окремої статті.

1. Method for solving the Korteweg-de Vries equation / C. S. Gardner, J. M. Green, M. D. Kruskal, R. M. Miura / Phys. Rev. Lett.— 1967.— 19, N 19.— P. 1095—1097.
2. Теория солитонов. Метод обратной задачи / В. Е. Захаров, С. В. Манakov, С. П. Новиков, Л. П. Питаевский.— М.: Наука, 1980.— 324 с.
3. Интегрируемые динамические системы: спектральные в дифференциально-геометрические аспекты / Ю. А. Митропольский, Н. Н. Боголюбов (мл.), А. К. Прикарпатский, В. Г. Самойленко.— Киев: Наук. думка, 1987.— 296 с.
4. Марченко В. А. Операторы Штурма — Лиувилля и их приложения.— Киев: Наук. думка, 1977.— 331 с.
5. Lax P. D. Integrals of nonlinear equations of evolution and solitary waves // Commun Pure and Appl. Math.— 1968.— 21.— P. 467—490.
6. Захаров В. Е., Шabat А. Б. Точная теория двумерной самофокусировки и одномерной автомодуляции волны в нелинейных средах // Журн. эксперим. и теорет. физики.— 1971.— 61, № 1.— С. 118—134.
7. Тахтаджян Л. А., Фадеев Л. Д. Гальмитонов поход в теории солитонов.— М.: Наука, 1986.— 528 с.
8. Нижник Л. П. Обратные задачи рассеяния для гиперболических уравнений.— Киев: Наук. думка, 1991.— 232 с.
9. Лянце В. Э. Аналог обратной задачи рассеяния для несамосопряженного оператора // Мат. сб.— 1967.— 72, № 4.— С. 537—557.
10. Гасымов М. Г. Обратная задача теории рассеяния для системы уравнений Дирака порядка $2n$ // Тр. Моск. мат. о-ва.— 1968.— 19.— С. 41—112.
11. Фролов Н. С. Обратная задача рассеяния для системы Дирака на всей оси // Докл. АН СССР.— 1972.— 207, № 1.— С. 44—47.
12. Максудов Ф. Г., Велиев С. Г. Факторизация матрицы рассеяния для системы уравнений Дирака на всей оси // Тр. II Всесоюз. летн. мат. школы по спектр. теории операторов.— Баку: Элм, 1979.— С. 121—133.
13. Блащик В. А. Обратная задача теории рассеяния для несамосопряженного оператора Штурма—Лиувилля // Тр. летн. школы по спектральной теории операторов и теории представлений групп.— Баку: Элм, 1975.— С. 11—19.
14. Максудов Ф. Г., Велиев С. Г. Обратная задача рассеяния для несамосопряженного оператора Дирака на всей оси // Докл. АН СССР.— 1975.— 225, № 6.— С. 1263—1266.
15. Гахов Ф. Д. Краевые задачи.— М.: Физматгиз, 1963.— 639 с.
16. Фам Лой Ву. Обратная задача рассеяния для системы Дирака на всей оси // Укр. мат. журн.— 1972.— 24, № 5.— С. 667—675.
17. Сыроид И.-П. П. О дискретном спектре одномерного оператора Дирака // Функцион. анализ.— Ульяновск, 1987.— С. 182—186.
18. Сыроид И.-П. П. Условия отсутствия спектральных особенностей у несамосопряженного оператора Дирака в терминах потенциала // Укр. мат. журн.— 1986.— 38, № 3.— С. 352—359.
19. Сыроид И.-П. П. Спектральность оператора Дирака в терминах потенциала // Допов. АН УРСР. Сер. А.— 1986.— № 12.— С. 8—10.
20. Сыроид И.-П. П. Комплексные решения общего уравнения Кортевега — де Фриза: метод обратной задачи // Укр. мат. журн.— 1990.— 42, № 2.— С. 223—230.

Одержано 06.03.92